

ಮರೆಯಲಾಗದ ಭಗತಸಿಂಗ್

ಜ. ಹೊ. ನಾಕಾಯಣಸ್ವಾಮಿ

ಭಾರತ ಜ್ಞಾನ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಮಿತಿ

ಮರೆಯಲಾಗದ ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್

ಪ.ಹೊ. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ

ಭಾರತ ಜ್ಞಾನ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಮಿತಿ

ಭಾರತೀಯ ವಿಜ್ಞಾನ ಮಂದಿರದ ಆವರಣ
ಬೆಂಗಳೂರು-12 ದೂರವಾಣಿ : 3342384

Mareyalagada Bhagath Singh : A series of Desha Thiliyona Desha Badalisona, in the programme of Our National Movement. Written by J.H. Narayana Swamy on behalf of Bharath Gyan Vigyan Samithi, Karnataka.

1998

Pages : + 4

© Bharat Gyan Vigyan Samithi, Karnatak State

Rs. 10/-

Copies : 3000

Published by

Shri C.Yathiraju,
Secretary,

Bharath Gyan Vigyan Samithi
Indian Institute of Science Campus
Bangalore - 560 012
Phone : 3342384

DTP:

Ankita DTP Centre

No. 6, 7th Main, S.R.Nagar, Bangalore-560 027

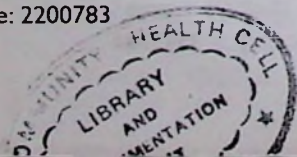
Printed at:

Akshara Vinyasa

No. 24, 5th Main

Gandhinagar, Bangalore- 560009

Phone: 2200783

05206

ಮುನ್ನುಡಿ

ಐವತ್ತನೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ಸವದ ಅಂಗವಾಗಿ ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿರುವ ದೇಶ ತಿಳಿಯೋಣ-ದೇಶ ಬದಲಿಸೋಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಭಾಗವಾದ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಳುವಳಿ ಶಿಬಿರಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುವಂತೆ ಈ ಕಿರುಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕ ಹೊರತರಲು ಧನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಡಿ.ಎಸ್.ಇ.ಆರ್.ಟಿ. ಹಾಗೂ ಇಡೀ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನೆಲುಬಾಗಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಗೆ ಭಾರತ ಜ್ಞಾನ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಮಿತಿ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಳುವಳಿ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವು, ಗೌರವ ಮೂಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ದೇಶಭಕ್ತಿ ಮೂಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಈ ಪುಸ್ತಕ ಸಹಾಯಕವಾಗಲಿ ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇವೆ. ತುರ್ತು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಪುಸ್ತಕ ರಚಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಗತಿಪರ ಲೇಖಕರಾದ ಶ್ರೀ ಜಿ.ಹೊ.ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ, ಚಿತ್ರ ರಚಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಸ್.ದೇಸಾಯಿ, ಡಿಟಿಪಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಅಂಕಿತ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್‌ನವರಿಗೂ, ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಅಕ್ಷರ ವಿನ್ಯಾಸದವರಿಗೂ ಭಾರತ ಜ್ಞಾನ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಮಿತಿ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ.

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ಭಾರತ ಜ್ಞಾನ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಮಿತಿ

ಲೀಖಕರ ಮಾತು

ಭಾರತ ಜ್ಞಾನ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಮಿತಿಯವರು 'ದೇಶ ತಿಳಿಯೋಣ ದೇಶ ಬದಲಿಸೋಣ' ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಡಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿ ಸ್ಪೂರ್ತಿ ತುಂಬುವ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಚಳುವಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಿರುಹೊತ್ತಿಗೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯ ಉಪಯುಕ್ತವಾದುದಾಗಿದೆ. ಈ ಕೆಲಸ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ ಮೊದಲ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಐದು ದಶಕಗಳ ನಂತರವಾದರೂ ಈ ಕಾರ್ಯ ಆಗುತ್ತಿರುವುದು ಆಶಾದಾಯಕವಾಗಿದೆ.

ಸುಮಾರು 5 ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಹೊರತರುವ ಗುರಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಮಹಾನ್ ನಾಯಕರ, ಚಿಂತಕರ, ಹೋರಾಟಗಾರರ ಜೀವನ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಓದುಗರಲ್ಲಿ ಸ್ಪೂರ್ತಿಯ ಸೆಲೆ ಒಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಈ ಯೋಜನೆಯ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಮಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ 'ಮರೆಯಲಾಗದ ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್' ಎಂಬ ಕೃತಿರಚನೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಸಮಿತಿಯವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕೃತಿ ರಚನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಗಳು ಜಿ.ಎನ್.ತೇಜಶ್ರೀ ನೀಡಿದ ಸಹಕಾರ ಮರೆಯಲಾಗದ್ದು ಸದಾ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಳೆಗರೆವ ಗೆಲೆಯರಾದ ಈ. ಬಸವರಾಜು ಮತ್ತು ಗೆಲೆಯರಿಗೆ ನಾನು ಋಣಿ.

ಈ ಕೃತಿ ಓದುಗರನ್ನು ಹೊಸ ಚಿಂತನೆಗೆ ಹಚ್ಚಿದರೆ ಶ್ರಮ ಸಾರ್ಥಕ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಹಾಸನ

ಜ.ಹೊ.ನಾ.

ಹೆನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಬಾಲಕನೋರ್ವ ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆ ಬಾರದೆ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನರಳುತ್ತಾ ಅತ್ತಿందిತ್ತ ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೀರು ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಡಬ್ಬಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದಾನೆ. ಅದನ್ನು ಎದೆಗೆ ಅಪ್ಪಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಒಮ್ಮೆ ತುಟಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಮುತ್ತಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣಿಗೊತ್ತಿಕೊಂಡು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಡಬ್ಬಿಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಎದ್ದು ಕುಳಿತು ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಿಕ್ಕಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಎದ್ದು ಬಂದ ಆತನ ತಂಗಿ ಅಣ್ಣ ಪಕೆ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಕಾರಣ ತಿಳಿಯದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನಿಟ್ಟುಸಿ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ. ಇದರ ಪರಿವೆಯೇ ಇರದ ಅವನ ದುಃಖ ಕೋಡಿ ಹರಿಸಿದಂತೆ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತದೆ. ಭಯಪಟ್ಟ ತಂಗಿ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸುವ ಧೈರ್ಯವಿರದೆ ತನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮಲಗುತ್ತಾಳೆ.

ಬೆಳಗಾದಾಗ ಎದ್ದು ಬಂದ ತಂಗಿ ಅಣ್ಣನ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ. ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಡಬ್ಬಿಯನ್ನು ನೆಟ್ಟಕಣ್ಣು ನೆಟ್ಟಂತೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಚಲನೆ ಇಲ್ಲ. ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಪ್ರತಿಮೆ ಕುಳಿತಂತೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ.

ಹತ್ತಿರ ಬಂದ ತಂಗಿ ಅಣ್ಣನ ಬುಜವನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ ಮುಟ್ಟಿ 'ಅಣ್ಣಯ್ಯ' ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಎಚ್ಚೆತ್ತ ಅವನು ತಂಗಿಯನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಗಲಗಲನೆ ಅತ್ತುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ತಂಗಿಯನ್ನು ತಬ್ಬಿ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಡಬ್ಬಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮನೆಯ ಒಂದಿನ ತೋಟಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ಡಬ್ಬಿಯ ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದು ತಂಗಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ನೋಡಿದ ಅವಳು ಏನೊಂದೂ ತಿಳಿಯದೆ ಅಣ್ಣನ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾಳೆ.

“ಇದು ಮಣ್ಣು”

.....

“ಬರಿಯ ಮಣ್ಣಲ್ಲ ರಕ್ತಸಿಕ್ತವಾದ ಮಣ್ಣು” ಎಂದು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಹಣೆಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ತಂಗಿಯ ಹಣೆಗೂ ಹಚ್ಚುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಆಕೆ “ಏನಣ್ಣಯ್ಯ ಇದು ” ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ.

“ಇದು ಜಲಿಯಸ್ ವಾಲಾಬಾಗ್‌ನ ಮಣ್ಣು” ಎಂದು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ

ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಕನ್‌ನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವಲ್ಪಮೊತ್ತಿನ ನಂತರ ತೆರೆದ ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಡಮಂಡಲವಾಗಿವೆ, ಧ್ವಜತೆಯನ್ನು ಸೂಸುತ್ತವೆ. ದೂರದ ಒಂದು ಅಂತರದೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತವೆ. ನೈಋತ್ಯಾ ನೈಋತಿಯೇ ಧ್ವಜವಾದ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಾದಿ ಬೇಳುತ್ತಾನೆ.

"ಅಮಾನುಷ ಬ್ರಹ್ಮಿಷರ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೈಗೊಿಯುವವರಿಗೆ ನಾನು ಹೊರಾಡುತ್ತೇನೆ."

ಅವನ ಆ ನಿರ್ಧಾರದ ಮುಖಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಕಂಡು ತಂಗಿ ಆನಂದ ಪುಳಿತಳಗುವಾಳೆ.

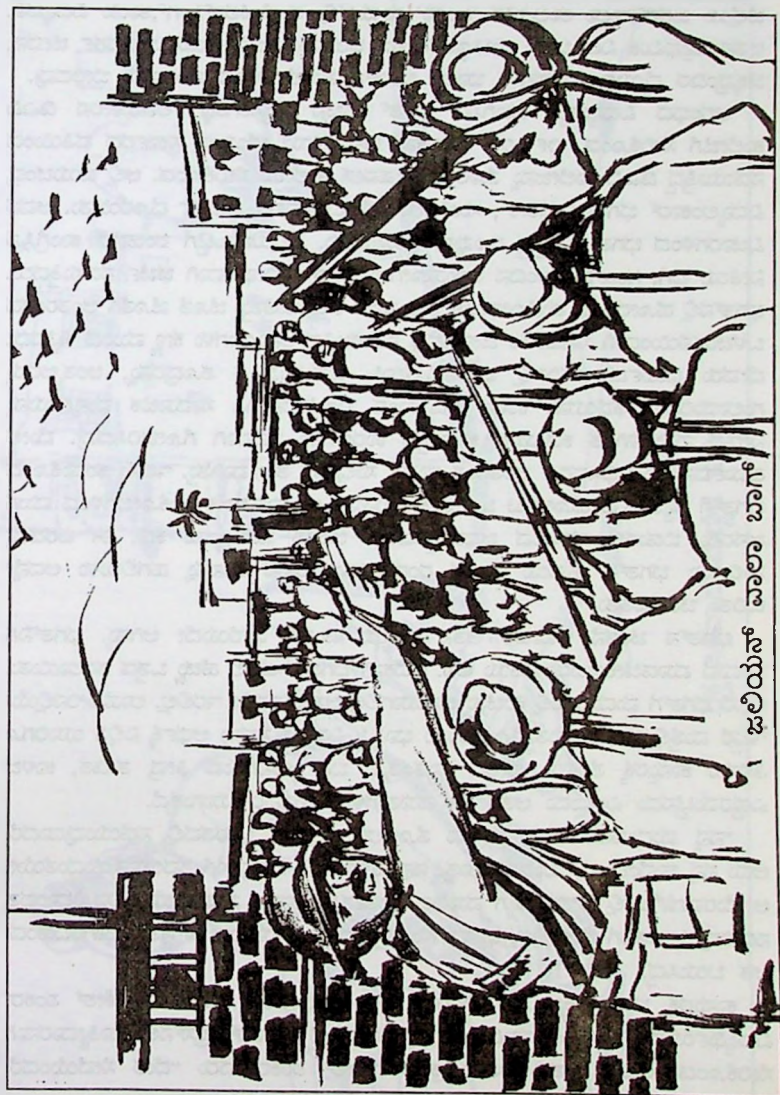
"ಜಲಿಯನ್ ವಾಲಿಯಾಗ್" ಎನ್ನುವುದು ಏನು? "ಆತ" ಯಾರು?

ಭಾರತ ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಂತೆ ಪಂಜಾಬ್ ಕೂಡ ಒಂದು ರಾಜ್ಯ. ಆದು ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸಿಖ್ಖರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಿದ್ದಾರೆ. ಸಿಖ್ಖರ ಪರಿತ್ರೆ ದೇವಾಲಯವನ್ನು 'ಸ್ವರ್ಣಮಂದಿರ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಅಮೃತಸರದಲ್ಲಿದೆ. ಜಲಿಯನ್ ವಾಲಿಯಾಗ್ ಎನ್ನುವುದು ಅಮೃತಸರದ ನಗರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಜಾಗ. ಸುತ್ತುಲೂ ಕಟ್ಟಡವಿದ್ದು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಮೈದಾನವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಕಟ್ಟಡಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಐದಡಿ ಅಗಲದ ದಾರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಇಲ್ಲ.

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳವಳಿ ಪ್ರಬಲಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ೧೯೧೯ರಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಲೌಲಾತ್ ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಲಾಯಿತು. ಆ ಸಮಿತಿಯ ಉದ್ದೇಶ ಚಳವಳಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ವರದಿ ಒಪ್ಪಿಸುವುದಾಗಿತ್ತು. ಆ ವರದಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಂಶಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿಮಾರಣೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸದೆ ಅನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಬಂಧಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಆಡಳಿತಗಾರರಿಗೆ ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಈ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಗಾಂಧೀಜಿ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಇದೀ ಭಾರತ ಹರತಾಳುವನ್ನು ಆಚರಿಸಿತು. ಪ್ರಚಂಡ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ಇದನ್ನು ಸೂಸದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಚಳವಳಿ ನೇತಾರರಾದ ಗಾಂಧೀಜಿ, ಹಾಸಕ್ಕಪಾಲ ಹಾಗೂ ಹಾ. ಸಯ್ಯಪ್ಪದ್ದೀಸ್ ಕಿರ್ಕೋಲ್ಕಿ ಅವರುಗಳನ್ನು ಬಂಧಿಸುವ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿತು.

ಅಧಿಕಾರ ಮೊಸಿಹೊಂಡ ಬ್ರಿಗೇಡಿಯರ್ ಜನರಲ್ ರೆಡ್‌ಮಾಲ್ಟ್ ಇ.ಎಚ್.ಡೆಯರ್ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ, ಮೆರವಣಿಗೆಗಳಾಗಲೀ ನಡೆಯುವಾರದೆಂಬ ಆಪ್ತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದ. ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ೧೯೧೯ ಏಪ್ರಿಲ್ ೧೩ರಂದು ಜಲಿಯನ್ ವಾಲಿಯಾಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ಎಲ್ಲ ಮತದ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ಜನರು ಸೇರಿದರು. ಮಹಾತ್ಮಾ ಹಂಸರಾಜ್ ಅಂದಿನ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಷಣಕಾರರಾಗಿದ್ದರು. ಸಭೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಧ್ವಾರದ ಬಳಿ ಸೈನಿಕರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಗುಂಡವಾರಿಸಲು ಹುರುಕ್ ಆದೇಶವಿತ್ತ. ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಗುಂಡಿನ ಸುರಮಳೆಯಾಯ್ತು. ೧೭೩೦ ಸುತ್ತು ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಹಾರಿಸಲಾಯ್ತು. ೩೭೯ ಜನ ಸತ್ತು ೧೫೧೭ ಜನ ಗಾಯಗೊಂಡರು.

ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರ ರಕ್ತಸಿಕ್ತ ಹೊಗಳು ರಾಶಿರಾಶಿ ಬತ್ತು ಬಿಕ್ಕ ಕಂಡಮ್ಮಗಳನ್ನು ಎದೆಗವುಚಿಹೊಂಡ ತಾಯಂದಿರು ಮಕ್ಕಳ ಸಮೇತ ಅಸುನೀಗಿದ್ದರು. ಜಲಿಯನ್ ವಾಲಿಯಾಗ್‌ನ ಮಣ್ಣು ರಕ್ತದಿಂದ ಕೆಂಪಾಯ್ತು. ಆ ಕೆಂಪುರಕ್ತದಿಂದ ತೊಯ್ದುಮಣ್ಣಿನೆ ಘಟಿನ ನಡೆದ ಒಂದು ವಾರದ ನಂತರ ಆ ಹನ್ನೆರಡು ಮರ್ಣಾದ ಬಾಲಕ ತಂದಿದ್ದು, ಆ ಘಟಿನ ಬಾಲಕನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಪ್ತವಾಗಿಿದ್ದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಕೆಳೆನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿತ್ತು. ಆ ಬಾಲಕ ಮತ್ತಾರೂ ಅಲ್ಲ. ಆತನೇ ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಂಬನಗುತ್ತ ನೇಣುಗಂಬವನ್ನೇರಿದ 'ಮರೆಯಲಾಗದ ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್'.

ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ೧೯೦೭ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೨೭ರಂದು ಪಂಜಾಬಿನ ಲಾಯಲ್‌ಪುರ್ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜರನ್‌ವಾಲಾ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ 'ಬುಗಾ' ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ. ತಂದೆ ಕಿಶನ್‌ಸಿಂಗ್, ತಾಯಿ ವಿದ್ಯಾವತಿ. ಆತನ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹುಟ್ಟೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆಯಿತು. ತಂದೆ ತಾಯಿಯ ಅದರ್ಶ ಜೀವನ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಂದಿರ ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳು ಬಾಲಕ ಭಗತ್‌ನ ಮೇಲೆ ಆಪಾರ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿದವು.

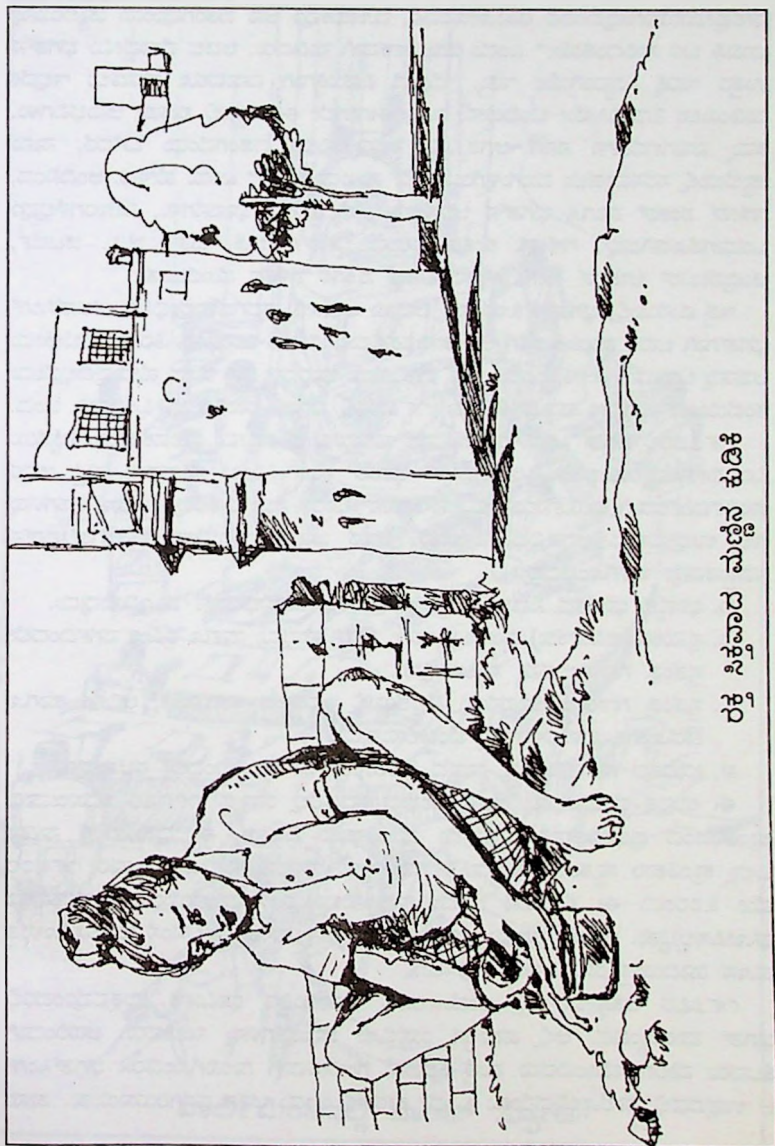
ಆರಂಭದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಗಿಸಿದ ಭಗತ್ ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕಾಗಿ ಲಾಹೋರಿನ ಡಿಎವಿ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ. ೧೯೨೦ರ ಅಸಹಕಾರ ಚಳುವಳಿಯ ಕರೆಯಂತೆ ಸರ್ಕಾರದ ವತಿಯಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಡಿಎವಿ ಕಾಲೇಜನ್ನು ತೊರೆದು ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜು ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಅಲ್ಲಿ ಜಯಚಂದ್ರ ವಿದ್ಯಾಲಂಕಾರ್ ಭಗವತೀ ಚರಣ್, ಸುಖದೇವ್ ಮೊದಲಾದವರ ಸಂಪರ್ಕ ದೊರೆಯಿತು. ಅವರ ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ಭಗತ್‌ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ರೂಪುಗೊಳ್ಳತೊಡಗಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪಂಜಾಬ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಅಂದಿನ ಆಗುಹೋಗುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸುದೀರ್ಘವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಭಗತ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟದ ಮನೋಧರ್ಮ ಸ್ಪಷ್ಟ ರೂಪ ಪಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ಅಂತರಂಗದ ಒಳಚಿಂತನೆಯಿಂದಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಕಟ್ಟಿದವು. ದೇವರು ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಫೆರೋಹತಶಾಹಿ ಒಡುಸಂಭ್ರಾತ ಶೂದ್ರರನ್ನು, ಅಂತ್ಯಜರನ್ನು ಗುಲಾಮರಿಗಿಂತ ಕಡೆಯಾಗಿ ಕಂಡು ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಮಂಚಿತರನ್ನಾಗಿಸಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮನ್ನಣೆಯನ್ನು ನೀಡದೆ ಪಶುಗಳಿಗಿಂತ ಕಡೆಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸಿದವು. ಮೇಲೆ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದರೂ ಅಂತರಂಗ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸುಲಿಗೆಗಳ ತಾಣವಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಭಗತ್‌ಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಹೋರಾಟ ಒಂದು ಕಡೆಯಾದರೆ ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂಕೋಲೆಗಳಿಂದ ಮುಗ್ಧ ಜನರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ ಚಿಂತನೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ. ಈ ಎರಡನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಭಗತ್‌ನ ಹೃದಯ ಸಾಧನ ರಂಗವಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಹಗಲಿರುಳು ಅದನ್ನೇ ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಭಗತ್‌ನ ಚಿಂತನೆ ಇದಾದರೆ ಆತನ ಆಜ್ಞೆಯ ಚಿಂತನೆ ಬೇರೆಯದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಭಗತ್‌ನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಆಕೆಯ ಆಸೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಭಗತ್‌ನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತಡ ತರಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಭಗತ್‌ಗೆ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಕಿಂಚಿತ್ತು ಆಸೆಯಾಗಲೀ, ಆಸಕ್ತಿಯಾಗಲೀ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಲಾಹೋರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರೆ ಮತ್ತೆಲ್ಲ ಒತ್ತಡ ತರುತ್ತಾರೋ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಅರ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಸದೆ ಕಾನ್ಪುರಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದ. ದೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಆತನಿಗಿರುವ ತೀವ್ರ ತುಡಿತ, ಕಾಳಜಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನದು ಎಂಬುದು ಆತನ ಈ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

“ನನ್ನ ಮದುವೆಯೆಂಬುದು ದಾಸ್ಯದ ತೊಳಲಾಟದಲ್ಲಿರುವ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದಾದರೆ, ಅದು ನನ್ನ ಸಾವೆಂಬ ಪತ್ತಿಯೊಡನೆ ಮಾತ್ರ. ನನ್ನ ಮದುವೆಯ ಮೆರವಣಿಗೆ ಶವಯಾತ್ರೆಯಿದ್ದಂತೆಯೇ. ಆ ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಹುತಾತ್ಮರರುತ್ತಾರೆ.” ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸುಖದಾಂಪತ್ಯ ನಡೆಸುವುದು ಆತನಿಗೆ ಬೇಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಭಾವನೆಗಳು, ವಿಚಾರಗಳು, ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಆತ ಬಯಸಿದ್ದ.

ಕಾನ್ಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಭಗತ್‌ಸಿಂಗ್ ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಗಣೇಶ್ ಶಂಕರ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ, ಅವರು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರತಾಪ್ ಪ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಾತ್ಮೀದಾರನಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಅವನ ದೇಶಪ್ರೇಮವನ್ನು ಕಂಡ ಗಣೇಶ್ ಶಂಕರ್‌ರವರು “ದೇಶ ಸೇವೆಯೆಂದರೆ,

ರಕ್ತ ಸಿಕ್ತವಾದ ಮಣ್ಣಿನ ಕುಡಿಕೆ

ದೇಶಪ್ರೇಮಿಯಾಗುವುದೆಂದರೆ ಮನೋಹರವೂ, ಮೋಹಕವೂ ಆದ ಪತಂಗವೊಂದು ಜ್ವಾಲೆಯನ್ನು ಬಯಸಿ ಬಳಿ ಸಾಂದಿಯೇ" ಎಂದು ಪಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ನುಡಿದರು. ಅಚಲ ದೇಶಪ್ರೇಮಿ ಭಗತ್‌ನ ಉತ್ತರ ಇದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. "ದೇಶದ ವಿಮುಕ್ತಿಗಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಲು ಇಲ್ಲವೇ ಮದಿಯಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿಯೇ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಅನುಭವಿಗಳು. ತಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನನಗೆ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ನನ್ನನ್ನು ನೀವು ಪತಂಗವೆಂದು ಬಗೆದರೆ, ನಾನು ಜ್ವಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸರಸವಾಡಲು ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯಿಂದಲೇ ಮುಂದಾಗುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಅಂದಿನಿಂದ, ಗಣೇಶ್ ಶಂಕರ್ ಹಾಗೂ ಭಗತ್‌ನ ಆದರ್ಶಗಳು, ಧೈಯಗಳು, ಭಾವನೆಗಳು, ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಒಂದಾಗತೊಡಗಿದವು. ಗಣೇಶ್ ಶಂಕರ್‌ರವರಿಂದ ಭಗತ್‌ಗೆ ಬಿ.ಕೆ. ದತ್, ಜೆ.ಸಿ. ಚಟರ್ಜಿ, ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಆಜಾದ್ ಹೀಗೆ ಇನ್ನಿತರ ವಿಶಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಗೆಳತನ ದೊರೆಯಿತು.

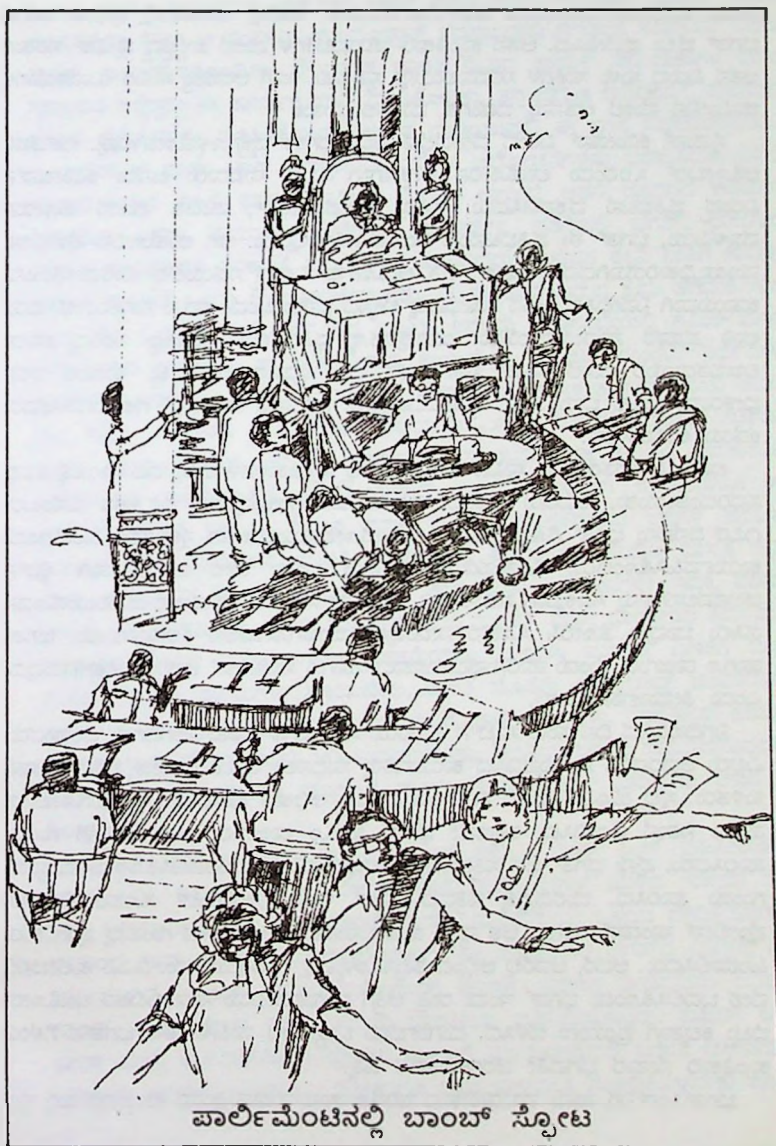
ಇತ್ತ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭಗತ್‌ನ ಕೊರಗಿನಲ್ಲಿ ಆಜ್ಞೆಯ ಆರೋಗ್ಯ ಹದಗೆಡಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಕಿಶನ್‌ಸಿಂಗ್ ಭಗತ್‌ಗಾಗಿ ಬಹಳ ದುಡುಕಿ ಕಡೆಗೆ ಆತ ಕಾನ್ಪುರದಲ್ಲಿರುವ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಯಿತು. ತಿರುಗಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ಆತನನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಮತ್ತೆ ಮದುವೆಯ ಭಾರವನ್ನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಂದೆಯಿಂದ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ೧೯೨೫ರಲ್ಲಿ ಭಗತ್ ಲಾಹೋರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದ.

೧೯೨೬ರಲ್ಲಿ ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್ ಲಾಹೋರಿನಲ್ಲಿ ದಲವಾರು ದೇಶಪ್ರೇಮಿ ಯುವಕರನ್ನೂ, ಕೆಚ್ಚಿದೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಿ, "ನೌಜವಾನ್ ಭಾರತ ಸಭಾ" ಎಂಬ ಸಂಘವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಅದರ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರತನಾದ. "ನೌಜವಾನ್ ಭಾರತ ಸಭಾ"ದ ಕೆಲವು ಧೈಯೋದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಅದರ ಬಹಳಷ್ಟು ಉದ್ದೇಶಗಳು ಭಗತ್‌ಸಿಂಗ್‌ನ ನಿಷ್ಠಾತಪಸ್ಸೇ ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದವು.

೧. ಭಾವೈಕ್ಯ ಭಾರತದ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಯುವಕರಲ್ಲಿ ದೇಶಾಭಿಮಾನ ಮೂಡಿಸುವುದು.
೨. ಶ್ರಮಿಕರು(ಕಾರ್ಮಿಕರು) ಹಾಗೂ ರೈತರನ್ನು ಸಂಘಟಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಶ್ರಮಿಕ ವರ್ಗದಿಂದಲೇ ಸ್ವತಂತ್ರ ಗಣರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು.
೩. ಸ್ವತಂತ್ರ ಗಣರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಜರುಗುವ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಚಳುವಳಿಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವುದು.
೪. ಭಾರತದ ಗಣರಾಜ್ಯವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರದ ರೈತರು ಹಾಗೂ ಶ್ರಮಿಕರಿಂದಲೇ ರಚಿಸುವುದು.

ಈ ಉನ್ನತ ಧೈಯಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತ ಸಂಘದ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲ ರಷ್ಯಾದ ೧೯೧೭ರ ಸಮಾಜವಾದಿ ಕ್ರಾಂತಿಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದರನ್ನುವುದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ಈ ಧೈಯಗಳಿಗೆ ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರರು ಸ್ನೇಹ ಹಸ್ತವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಆದರೆ ೧೯೩೦ರ ಮೇ ೩೦ರಂದು ಈ ಸಂಘಟನೆ ಒಂದು ಕಾನೂನುಬಾಹಿರ ಸಂಘಟನೆಯೆಂದು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಘೋಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ, ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಆ ಸಂಸ್ಥೆ ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೊಸ ಹಾದಿಯತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡಲಾರಂಭಿಸಿತು.

೧೯೨೭ರ ಅಕ್ಟೋಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಲಾಹೋರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಪಾರ್ಮಿಕ ಉತ್ಸವವೊಂದರಲ್ಲಿ ಭಗತ್ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದ. ಅಲ್ಲಿ ದಶಾತ್ಮನ ಯಾರೋ ಬಾಂಬ್‌ಗಳನ್ನು ಸಿಡಿಸಿದರು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಕೆಲವರು ಮರಣ ಹೊಂದಿದರು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಗಾಯಗೊಂಡರು. ಭಗತ್‌ಸಿಂಗ್ ಆ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದನೆಂದು ಒಂದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅಂದು ಆತನ ದಸ್ತಗಿರಿಯಾಯಿತು. ತಾನು

ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಬಾಂಬ್ ಸ್ಫೋಟ

ಆಂದು ಬಂಧಿಯಾಗಬಹುದೆಂದು ಆತ ಯೋಚಿಸಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಭಗತ್ ಸೈಲ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಆತನ ಶ್ರಾಂತಿಕಾರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿದ್ದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರಕಾರ ಆತನ ವಿರುದ್ಧ ಸುಳ್ಳು ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಸಹಮಾಲಯನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿತು. ಕಡೆಗೆ ಆದವತ್ತು ಸಾಮರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಜಾಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಆತನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಸೈಮನ್ ಕಮಿಷನ್ ವಿರುದ್ಧ ದೇಶದಲ್ಲೆಡೆ ವಿದೇಶೀಭಾವ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳತೊಡಗಿದ್ದವು. ೧೯೨೮ರ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೩೦ರಂದು ಲಾಹೋರಿನ ವಿಕ್ಟೋರಿಯಾ ಬಂದ ಸಾಮಿಯರು ಜನರು ಕಮಿಷನ್‌ನ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಅಲಾ ಲಜಪತರಾಯ್, ಪಂಡಿತ ಮದನ ಮೋಹನ ಮಾಳವಿಯ, ಭಗತ್ ಈ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಆಗ ಲಾಹೋರಿನ ಪೋಲೀಸ್ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದವನು ಸ್ಪಾಟ್. ಆತ ಆಯೋಗದ ವಿರುದ್ಧ ನಡೆಯಲಿದ್ದ ಮೆರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದ. ಆತನ ನಿಷೇಧವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಜನರು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ನುಗ್ಗುಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಲಾಲಿ ಪ್ರಹಾರ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ದೃಢೀಕರಣ ಎದುರಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ ಅಲಾ ಲಜಪತರಾಯರ ಮೇಲೆ ಸ್ಪಾಟ್ ಸ್ವತಃ ತಾನೇ ಲಾಲಿ ಪ್ರಹಾರ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ. ರಾಯರ ತಲೆಗೆ ಭೀಕರವಾದ ಪೊಟ್ಟಿ ಬಿದ್ದು ತೀವ್ರ ರಕ್ತಸ್ರಾವವಾಯಿತು. ೧೯೨೮ರ ನವೆಂಬರ್ ೧೭ರಂದು ಅವರು ಕಡೆಯ ಉಸಿರೆಳೆದರು.

ಅಲಾ ಲಜಪತರಾಯರ ಸಾವಿನ ಸುದ್ದಿ ನಾಡಿನಲ್ಲೆ ಶ್ರಾಂತಿಕಾರಿಗಳ ಅಕ್ರೋಶದ ಗಾಯಕ್ಕೆ ಉಪ್ಪು ಸವರಿಸಿದಂತಾಯಿತು. ಅವರನ್ನು ಕೊಂದ ಸ್ಪಾಟ್‌ನ ಕೊಲೆಗೆಯುವುದಾಗಿ ೧೯೨೮ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೭ರ ದಿನವನ್ನು ಭಗತ್ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ. ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಸೈನಿಕರಲ್ಲೆ ಒಂದೊಂದು ಕಾರ್ಯವಹಿಸಿಕೊಂಡರು. ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ ದಿನಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ವಾರ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಸ್ಪಾಟ್‌ನ ಚೀನಪಟಲಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿ ಆ ದಿನದಂದು ಸ್ಪಾಟ್ ಕಛೇರಿಯಿಂದ ಹೊರಬಂದೊಡನೆ ಹಸಿರು ಬಾವುಟ ತೋರಿಸಿ ಸೂಚನೆ ನೀಡುವುದು ಜಯಗೋಷ್ಠಾಲನ ಕೆಲಸವಾಯಿತು. ಭಗತ್ ಹಾಗೂ ರಾಜಗುರು ಗುಂಪು ಹಾರಿಸುವುದು ಅಪಾರ್ ಹಾಗೂ ಸುಖದೇವ್ ಅವರಿಬ್ಬರ ರಕ್ಷಣೆಗಿರುವುದು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಯಿತು.

ನಾಗರೀಕರಾದ ದಿನ ಸಂಜೆ ಸ್ಪಾಟ್‌ನ ಕಛೇರಿಯ ಸುತ್ತ ಭಗತ್ ಮತ್ತು ಸಂಗಡಿಗರು ಒಂದಾದರು. ಎಲ್ಲರು ಅವರವರಿಗೆ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ್ದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಗಿ ಕುಳಿತರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಕಛೇರಿಯಿಂದ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ಹೊರಬಂದ. ಜಯಗೋಷ್ಠಾಲ್‌ನ ಹಸಿರು ನಿಶಾನೆ ತೋರಿಸಿದ. ತಕ್ಷಣವೇ ಭಗತ್ ಹಾಗೂ ರಾಜಗುರು ಆತನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿದರು. ಪುನಃ ಭಗತ್ ಆತ ಸತ್ತಿದ್ದಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಬಿಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತೆರಡು ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿದ. ದುರದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸತ್ತಿದ್ದವು ಸ್ಪಾಟ್ ಆಗಿದ್ದ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಸೂಪರಿಂಡೆಂಡೆಂಟ್ ಪೋಲೀಸ್ ಸಾಂಡರ್ಸ್ ಆಗಿದ್ದ ಆತ ಪತ್ತಿಗೆ ಹೊಸಹಸುವಾದ. ಭಗತ್‌ಸಿಂಗ್‌ನ ಗುಂಪನ್ನು ಪೋಲೀಸರು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ಆದರೆ, ಅವರಲ್ಲೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು. ದಿವಸಿ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ವೇಲ ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡು ಭಗತ್ ಇಂದು ರಾತ್ರಿ ಅತಿಗೆ ದುರ್ಗಾದೇವಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಲಾಹೋರ್ ಬಿಟ್ಟು ಕಲ್ಕತ್ತಾಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದ. ದುರ್ಗಾದೇವಿ ಒಬ್ಬ ಧೀರ ಮಹಿಳೆ. ಈಕೆ ಭಗತ್‌ನ ಗೆಳೆಯ ಶ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ನೇತಾರ ಭಗವತೀ ಚರಣ್‌ದಾಸ್‌ರ ಪತ್ನಿ.

ಭಗತ್‌ಸಿಂಗ್‌ನಿಗೆ ತಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಹಾಗೂ ತಾನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ

ನಿಲುವು ಹಾಗೂ ಕಲ್ಪನೆಯಿತ್ತು. ೧೯೨೮ರ ಆಗಸ್ಟ್ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ನೌಜವಾನ್ ಭಾರತ್ ಸಭಾದ ಸದಸ್ಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿ ಆ ಸಂಘಟನೆ “ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ್ ಸಮಾಜವಾದಿ ಗಣತಂತ್ರ ಸಂಘಟನೆ” ಎಂದು ಪುನರ್ ನಾಮಕರಣಗೊಂಡಿತು. ನೌಜವಾನ್ ಭಾರತ ಸಭಾದ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕಣ್ಗಾವಲನ್ನು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ತನ್ನ ಜೇಷ್ಠ ಅಧಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಉನ್ನತ ಧೈಯಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರತ್ತ ದುಡಿಯುವಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಸಫಲವಾಯಿತು.

ಜಲಿಯನ್ ವಾಲಾ ಬಾಗ್ ಹತ್ಯಾಕಾಂಡ ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್‌ನ ಅಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಿದರೆ, ಲಾಲಾ ಲಜಪತರಾಯರ ಕೊಲೆ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಮಿಕ ವಿವಾದ ಕಾಯಿದೆ ಆತನ ಜೀವನದ ಗತಿಯನ್ನೇ ಬದಲಿಸಿದ ಎರಡು ಪ್ರಮುಖ ಘಟನೆಗಳು. ಸಾಂಡರ್ಸ್‌ನ ಹತ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಭಗತ್, ರಾಜಗುರು ಹಾಗೂ ಸುಖದೇವರು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸುಂಗಲಾರದ ತುತ್ತಾಗಿದ್ದರು. ಬ್ರಿಟಿಷರ ಶತ್ಕನ ನೀತಿಗೆ ಕಾರ್ಮಿಕ ವಿವಾದ ಕಾಯಿದೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆ ಮೂವರ ವಿರುದ್ಧ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸೂಕ್ತ ನೆಲೆ ಒದಗಿಸಿದಂತಿತ್ತು. ೧೯೨೮ರ ಏಪ್ರಿಲ್ ೮ರಂದು ಶಾಸನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಿಕ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಬಿಡಿಸಲಾರದ ಉರುಳನ್ನು ಕಾರ್ಮಿಕ ವಿವಾದ ಕಾಯಿದೆಯ ಮೂಲಕ ಮಂಡಿಸಿ ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚಿಸಿತ್ತು. ಭಗತ್ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ್ ಸಮಾಜವಾದಿ ಗಣತಂತ್ರ ಸಂಘಟನೆಯ ತುರ್ತು ಸಭೆ ಕರದು, ಸರ್ಕಾರದ ಮಂಡನೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲು ಏನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಚರ್ಚಿಸಿದ. ಆತನ ಪ್ರಕಾರ “ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಭಾರತೀಯರ ನಾಶವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಭಾರತೀಯರಾದ ನಮಗೆ ನಿರಾಳವಾಗಿ ಉಸಿರಾಡಲೂ ಸಹ ಅವಕಾಶವಾಗದಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ದಮನ ಮಾಡಿ ಹಿಂಸೆ, ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಗಳೆಂಬ ಅಸ್ತ್ರಗಳ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಭಾರತವನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಸರ್ಕಾರ ನಮ್ಮನ್ನು ದಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ತಳೆದ. ನಾವು ಉಸಿರತ್ತಿದರೆ ಕೊಲ್ಲಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಬಲಿದಾನಗಳೇ ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ನೀಡಲು ಸಮರ್ಥವಾದವು. ಕೇಂದ್ರ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳ ಕಕ್ಷೆರಸುವ ಕಾರ್ಯ ನಮ್ಮಿಂದಾಗಬೇಕು. ಕಾಯ್ದೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿ ಮತಗಳ ಎಣಿಕೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಶಾಸನಸಭೆಯಲ್ಲೇ ಬಾಂಬುಗಳು ಸಿಡಿಯಬೇಕು. ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ “ಇಂಕ್ವಿಲಾಬ್ ಜಿಂದಾಬಾದ್” ಎಂಬ ಕೂಗು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಮೊಳಗಬೇಕು. ಬಿಳಿಯರಿಗೆ ಪಾಠ ಕಲಿಸಬೇಕು. ಭಾರತೀಯ ಯುವಶಕ್ತಿ ಸುಜೀವಿತಗೊಂಡಿದೆಯೆಂದು ಅವರು ಅರಿಯುವಂತಾಗಬೇಕು. ಕ್ರಾಂತಿಯ ಚಿಗುರು ಹೆಮ್ಮರವಾಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮುಯ್ಯಿಗೆ ಮುಯ್ಯಿ ನೀಡಲೇಬೇಕು” ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ಸ್ಪಷ್ಟ ನಿಲುವಾಗಿತ್ತು.

ಬಾಂಬ್ ಸಿಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಬಿ.ಕೆ. ದತ್ ಹಾಗೂ ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್ ವಹಿಸಿಕೊಂಡರು. ಬಾಂಬ್ ಸಿಡಿಸಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ, ಬೇಡವೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಭಗತ್ ಹೇಳಿದ “ದೇಶದ ಯುವ ಶಕ್ತಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ಸಾರಲು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಒಳ್ಳೆಯ ವೇದಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಲೇಬೇಕು”. ಈ ಮಾತುಗಳು ಭಗತ್‌ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಓಡಿದ ಕನ್ನಡಿಯಾಗಿದ. ಬಾಂಬ್ ಸಿಡಿಸುವ ಯೋಜನೆಗೆ ಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿದವರು ಜಯದೇವ ಕಪೂರ್ ಹಾಗೂ ಕೇಂದ್ರ ಶಾಸನ ಸಭೆಯ ಭಾರತೀಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯೊಬ್ಬರು. ಏಪ್ರಿಲ್ ೮ರಂದು ಭಗತ್ ಮತ್ತು ಬಿ.ಕೆ.ದತ್‌ರವರು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಗ್ಯಾಲರಿಗೆ ಮಾರುವೇಷದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಆಸೀನರಾದರು. ಯಾವುದೇ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಅಥವಾ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೂ ಪಟ್ಟು ಬೀಳದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದು

ಭಗತ್‌ನ ವೀರಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅಸೆಂಜಿ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಿದ ಸ್ಥಳಾಪತಿ ವಿಠಲಬಾಯಿ ಪಟೇಲ್‌ರವರು ರೂಲಿಂಗ್ ಪ್ರತಿರೋಧಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಹಂತಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಎರಡು ಬಾರ್‌ಗಳನ್ನು ಜನರಿಲ್ಲದ ಕಡೆಗೆ ಒಗೆದರು. ಇಡೀ ಸಭೆ ಕೆಂಗಾಲಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಶಾಸನ ಸಭಾಭವನ ದಟ್ಟ ಹೊಗೆಯಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋಯಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ತಾವು ತಂದಿದ್ದ ಕರಪತ್ರಗಳನ್ನು ತೂಂದರು. ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಕೂಗಿದರು. ಆ ಹೊಗೆಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಪಾರಾಗಬಹುದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಪೋಲೀಸರ ವಶಕ್ಕೊಳಗಾದರು.

೧೯೨೯ರ ಏಪ್ರಿಲ್ ೮ ರಿಂದ ೧೫ರವರೆಗೆ ಕೊತ್ವಾಲಿ ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ೧೯ರ ನಂತರ ಸಿವಿಲ್ ಲೈನ್ ಬಂಧಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದ ಭಗತ್ ಮತ್ತು ದತ್ ಏಪ್ರಿಲ್ ೨೫ರ ವೇಳೆಗೆ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಏೈದಿಗಳಾಗಿ ಸರಳುಗಳ ಹಿಂದೆ ಸೆರೆಯಾಳಾದರು.

ಭಗತ್‌ನ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ್ ಸಮಾಜವಾದಿ ಗಣತಂತ್ರ ಸಂಘಟನೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಏರುಪೇರುಗಳಾದವು. ಭಗವತಿ ಚರಣ್‌ರ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯು ಪ್ರಿಟಿಷರಿಂದ ದಸ್ತಗಿರಿಯಾಯಿತು. ಅದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಬಾರ್‌ಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಚಿಕ್ಕ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ಬಣಕ್ಕೆ ಬಲವಾದ ಪೆಟ್ಟಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಅವರ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳೆಲ್ಲ ಸ್ಥಗಿತಗೊಂಡವು.

೧೯೨೯ರ ಜೂನ್ ೧೦ರಂದು ಭಗತ್ ಮತ್ತು ಬಿ.ಕೆ. ದತ್‌ರ ವಿಚಾರಣೆ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡು ೧೨ನೇ ತಾರೀಖಿನಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಜೀವಾವಧಿ ಕಾಲದ ಗಡಿಪಾರು ಮಾಡುವ ಶಿಕ್ಷೆಯು ತೀರ್ಪು ಹೊರಬಿತ್ತು. ಇದು ನಾಡಿನಲ್ಲೇ ಅಸಮಾಧಾನದ ಬುಗ್ಗೆಯೆಳೆಸಿತು. ತೀರ್ಪನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ ಆಪಾದಿತರಿಬ್ಬರೂ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಅಪಹಾಲನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯತೊಡಗಿತು. ತನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಭಗತ್ ಯಾರನ್ನೂ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ತಾನೇ ವಾದ ಮಾಡತೊಡಗಿದ. ಆದರೆ ಯಾವುದೂ ಸರ್ಕಾರದ ಕಿವುಡು ಕಿವಿಗೆ ಕೇಳಿಸದಾಯಿತು. ಸರಳುಗಳ ಹಿಂದಿನ ಸೆರೆಯೇ ಮತ್ತೆ ಜೀವನವಾಯಿತು. ಭಗತ್‌ನನ್ನು ಹಲವಾರು ಜೈಲುಗಳಿಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ರಕ್ತಕ್ಕೆ ಅರಮನೆಯಾದರೇನು? ಸೆರೆಮನೆಯಾದರೇನು? ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿಯೂ ಭಗತ್‌ಸಿಂಗ್ ಹೊತ್ತಿಸಿದ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಕಿಡಿಯೇ ಉದಾಹರಣೆ. ಲಾಹೋರಿನ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಏೈದಿಗಳಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಅನಿವಾರ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ಪೂರೈಕೆಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವಂತೆ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿರಿಸಿಕೊಂಡು ೧೯೨೯ರ ಜೂನ್ ೧೫ರಂದು ಉಪವಾಸ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಜುಲೈ ೯ರ ವೇಳೆಗೆ ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್ ಬಹಳ ಕೃಶವಾದ ಆರೋಗ್ಯ ಹದಗೆಟ್ಟಿತು. ಜನತೆ ತಳಮಳಗೊಂಡಿತು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಲಾಹೋರಿನಲ್ಲೊಂದು ಪ್ರತಿಭಟನಾ ಸಭೆ ಸಾವಿರಾರು ಜನರನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಬಹಳ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಸರ್ಕಾರ ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಬದಲು, ಬಲವಂತವಾಗಿ ಆಹಾರ ಸೇವನೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸಿತು. ಜುಲೈ ೧೪ರಂದು ಸರ್ಕಾರವು ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್ ಹಾಗೂ ಬಿ.ಕೆ.ದತ್‌ರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ವಿಶೇಷ ಸವಲತ್ತು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಆಗ್ರಹಪಡಿಸಿತು. ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್ ಜೈಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಹೇಳಿದ “ನಾವು ಕೇಳುವುದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು, ನಿಮ್ಮ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನಲ್ಲ”. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನೀಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಅವನ ಖಚಿತ ನಿಲುವಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ನೇತಾರ ಜತೇಂದ್ರನಾಥ್‌ರವರು ಅರವತ್ತನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ತೀವ್ರ ಉಪವಾಸದಿಂದ ಬಳಸಿ ೨೯೩೯ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್

ಗಿರಂದು ಅಂತಿಮ ಉಸಿರಳಿದರು. ಅವರನ್ನು ಬೇಷರತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಭಗತ್‌ಸಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಆತನ ಗೆಳೆಯರ ಬೇಡಿಕೆಗಳು ಬೇಡಿಕೆಗಳಾಗಿಯೇ ಉಳಿದವು.

ಈ ನಡುವೆ, ಭಗತ್‌ನ ಮೇಲಿದ್ದ ಸಾಂಡರ್ಸ್ ಹತ್ಯೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ವಿಚಾರಣೆ ಅಡೆತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬಾರ್ಡ್ ಹೆಗರಣದ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ವಿಚಾರಣೆ ಮುಗಿದ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಸಂತರ, ಅಂದರೆ ೧೯೨೯ರ ಜುಲೈ ೧೦ರಿಂದ ಸಾಂಡರ್ಸ್ ಹತ್ಯೆಯ ಮೊಕದ್ದಮೆ ವಿಚಾರಣೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ೧೯೨೯ರ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೯ರಂದು ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್ ಕಟ್ಟಾಷ್ಟೆಯ ಮೇರೆಗೂ ಕಾಕೋರಿ ಹುತಾತ್ಮರ ಆತ್ಮಶಾಂತಿ ಕೋರಿ ಕ್ರಾಂತಿಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದ. ೧೯೩೦ರ ಜನವರಿ ೨೪ರಂದು ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಕರೆತಂದಾಗ, ಆರೋಪಿಗಳೆಲ್ಲ ಲೆನಿನ್ ದಿನದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕೆಂಪು ಪಟ್ಟಿ ಧರಿಸಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ವಿಚಾರಣೆಯ ಸಮಯ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಅಡಚಣೆಗಳು ಮುಂದಾಗುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರವು, ಬೇಸತ್ತು, ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ಕೋಲ್ಟ್ ಸ್ಟೀಮರ್‌ರವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಸ್ಟೆಡರ್ ಹಾಗೂ ಜೆ.ಸಿ.ಹಿಲ್ಟನ್ ಎಂಬ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನೂಳಗೊಂಡ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಲೆಂದು ನಿಯೋಜಿಸಿತು.

೧೯೩೦ರ ಮೇಲೆ ೨೧ರಂದು ಆಪಾದಿತರನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಹಾಜರುಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ಈ ಮೂರು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಹಾಗೂ ಆಪಾದಿತರ ನಡುವೆ ತೀವ್ರ ಮಾತಿನ ವಾಗ್ವಾದ ನಡೆದು, ಭಗತ್ ಕೇಳಿದ ಕೆಲವು ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರದ ಎದೆ ನಡುಗಿಹೋಯಿತು. ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರ ನಡುವೆಯೇ ಒಮ್ಮತವಿಲ್ಲದಾಯಿತು. ಸರ್ಕಾರ ಹಿಲ್ಟನ್‌ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಜೆ.ಕೆ.ಟ್ಯಾಪ್ ಮತ್ತು ಅಬ್ಬಲ್ ಖಾದಿರ್‌ರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿತು. ಆದರೆ ಭಗತ್‌ಸಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಸಂಗಡಿಗರು ಆ ಸಮಿತಿಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಟುಗಲೆಂದು ಅಲ್ಲಗಳೆದರು. ಭಗತ್‌ನ ಧೋರಣೆಗಳಿಗೆ ಮಾರುಡೋಗಿ, ಮುಂದೆ ಜಿ.ಎನ್.ಸನ್ಯಾಲರು ಅವರುಗಳ ಪಕಾಲತ್ತು ವಹಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಇತ್ತ ಭಗತ್‌ನ ತಂದೆ ಕಿಶನ್‌ಸಿಂಗ್ ಮಗನ ಪರವಾಗಿ ಆತ ನಿರ್ದೋಷಿಯೆಂದು ಸಾಯಿತುಪಡಿಸಲು ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅದನ್ನರಿತ ಭಗತ್, ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪತ್ರ ಬರೆದ :

“..... ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನನ್ನ ಜೀವ ನೀನು ತಿಳಿದಿರುವಷ್ಟು ಅಮೂಲ್ಯವಾದುದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ನನ್ನ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ ಅದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವಂತೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನಷ್ಟೇ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನನ್ನ ಸಂಗಾತಿಗಳೂ ಇದನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವೆಲ್ಲ ಏಕರೂಪವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮುಂದೆಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತೇವೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ಬೆಲೆಯನ್ನು ತೆರಲೂ ಸಹ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನೀನೂ ದೇಶಭಕ್ತನೆಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಿನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಮುಡುಪಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದೀಯೆ ಎಂಬುದು ಸರ್ವ ವಿದಿತ. ಆದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೀನೇಕೆ ಇಷ್ಟು ಬಲಹೀನತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದೆ? ಇದು ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ”.

ಮೇಲಿನ ಪತ್ರ ಭಗತ್‌ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಸಾಕಾರವಾಗಿದೆ. ಆತನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಣಕ್ಷಣವು ತುದಿಯುತ್ತಿದ್ದ ದೇಶಪ್ರೇಮ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನೆಲ್ಲವನ್ನು ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧವಿರುವ ಮನೋವೃತ್ತಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿದೆ.

ಇತ್ತ ಭಗತ್ ನೇಣುಗಂಬದ ಕೆಂಪೆರಳ ಭಾಯಿಯಲ್ಲಿ ದಿನ ದೂಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅತ್ತ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನ್ ಸಮಾಜವಾದಿ ಗಣತಂತ್ರ ಸಂಘಟನೆಗೆ ಭರಿಸಲಾರದ ಎರಡು ಪೆಟ್ಟು ಬಿದ್ದವು. ಮೊದಲನೆಯದು

ಬಾಂಬ್ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದ ಭಗವತೀ ಚರಣ್‌ನ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಬಾಂಬ್ ಸ್ಫೋಟದಿಂದಾದ ಮರಣ ಹಾಗೂ ಎರಡನೆಯದು, ಬ್ರಿಟಿಷರ ಸೈನಿಕರ ನಡುವೆ ೧೯೩೧ರ ಫೆಬ್ರವರಿ ೨೮ರಂದು ಉಂಟಾದ ಕಲಹದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿಗೀಡಾದ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ ಆಚಾರ್‌ನ ಮರಣ. ಕಷ್ಟಗಳು ಬರತೊಡಗಿದರೆ ಜೀವವನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವವರೆಗೆ ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಅವುಗಳನ್ನು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಎದಕೊಟ್ಟು ನಿಲ್ಲುವವನು ಎಂದೂ ಗೆಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಈ ಎರಡು ಭಾರೀ ಹೊಡೆತದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸಂಘಟನೆಯ ಅರ್ಧ ಜೀವ ಕಳಚಿಹೋದಂತಾಯಿತು. ಅದು ಅಳಿವು ಉಳಿವುಗಳ ತೂಗುಯ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಡತೊಡಗಿತು.

ಭಗತ್‌ಸಿಂಗ್‌ನ ವಿರುದ್ಧ ಆಪಾದನೆಗಳು ಇಂಡಿಯನ್ ಪೀಸಲ್ ಕೋಡಿನ ೧೨೧, ೩೦೨ನೇ ವಿಧಿ ಹಾಗೂ ೧೭೦ ನೇ(೨) ಸ್ಫೋಟಕ ದ್ರವ್ಯಗಳ ವಿಧಿ, ೬ (ಉ)ನ ಜೊತೆಗೆ ಇದೇ ಕಾಯ್ದೆಯ ೪(೨) ವಿಭಾಗದ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಗೊಂಡಿದ್ದವು. ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತೀರ್ಪನ್ನು ನೀಡಿದರು : “ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೇ, ತಾವೆಸಗುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯ ಕಾನೂನುಬಾಹಿರವೆಂದರಿತು ಸಹ, ಹೇಡಿತನದ ಹತ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಾಗೂ ಪಿತೂರಿಯ ಪ್ರಮುಖ ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣ, ಭಗತ್‌ಸಿಂಗ್ ಎಂಬ ಆಪಾದಿತನನ್ನು ನೇಣುಬಿಟ್ಟಿಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದೆ. ರಾಜಗುರು ಹಾಗೂ ಸುಖದೇವರೂ ಈ ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ದೊರತಾಗಲಿಲ್ಲ”.

ಭಗತ್‌ನಲ್ಲಿ ದೇಶಪ್ರೇಮದ ಭಾವನೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಿತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಘಟನೆ ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆಯೆನಿಸುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಶಿಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ರಿಯಾಯಿತಿ ನೀಡುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಬತ್ತಾಯಿಸಿದ ಆಶ್ರಿತರೊಬ್ಬರ ಸಲಹೆಗೆ ಭಗತ್ ನುಡಿದ: “ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ನನಗಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದಾಗುವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ. ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಿಂದ ನಾವು ಎಂದಿಗೂ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗದು. ನ್ಯಾಯಾಲಯ ನೀಡಿರುವ ಸದರಿ ತೀರ್ಪು ಜಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಶತ್ರುವಿನಿಂದ ಪ್ರಾಣ ರಕ್ಷಣೆ ಬೇಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸಾಯುವುದು ಸಾಮರ ಪಾಲು ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಎಂದೆಂದೂ ಭಾರತ ಮಾತೆಗೆ ಚಿರಾಯಣೆ.”

೧೯೩೦ರ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೭ರಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನೀಡಿದ ತೀರ್ಪನ್ನು ಕೇಳಿ ಬ್ರಿಟನ್ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಪಕ್ಷ ಕ್ರೋಧಗೊಂಡು “ಜನರನ್ನು ಭಯದ ಬಾಯಿಗೆ ತಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯ ತೀರ್ಪನ್ನು ನೀಡಿದೆ” ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿತು. ಬರ್ಲಿನ್ ಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಮರ್ತನೆಯನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಖಂಡಿಸಿ “ಇದು ಮ್ಯಾಕ್‌ಡೊನಾಲ್ಡ್‌ನ ರಾಜಕೀಯ ಕುತಂತ್ರ”ವೆಂದು ಜರಿಯಿತು.

ಆದರೆ, ಈ ಘೋಷಣೆ, ಜರೆಯುವಿಕೆಗಳಾವೂ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಬಾರದಾದವು. ನೇಣುಗಂಬ ಮೂವರನ್ನು ಕೈ ಬೀಸಿ ಕರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ೧೯೩೧ರ ಮಾರ್ಚ್ ೨೩ರಂದು ಮೂವರು ದೇಶಪ್ರೇಮಿಗಳು ನೇಣುಗಂಬದ ಹುರಿಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರ ಮಹತ್ವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದವೆಂಬ ಗರ್ವದಿಂದ ಬೀಗುತ್ತಿತ್ತು. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಭಾರತೀಯರು ದುಃಖದ ಕಣ್ಣೀರಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕುಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರವು ಮೂವರನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಿತೇ ಹೊರತು ಅವರ ಭಾವನೆಗಳು, ಆದರ್ಶಗಳು, ಜೀವನ ಧೈಯಗಳನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕ್ಷಣವೂ ಅವರು ನಮ್ಮೊಡನೆದ್ದಾರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇಂದು ನಾವುಗಳು ಅವರನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಿರುವುದೇ ದೊಡ್ಡ ಸಾಕ್ಷಿ. ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್, ಸುಖದೇವ್ ಮತ್ತು ರಾಜಗುರು ಅಂದು ಚಿರಾಯುವಾದರು.

ಚಂತನೆಯ ನೆಲೆ

‘ಎಂತೆಂತು ಚಿಂತಿಪುದೋ ಬುದ್ಧಿ
ಅಂತಂತ ಆಗುವುದು ಸಿದ್ಧಿ
ಎತ್ತತ್ತ ಚಲಿಸುವುದೋ ಮನವು
ಅತ್ತತ್ತ ಚಲಿಸುವುದು ತನುವು’
- ಕುವೆಂಪು

ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್‌ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಅತನ ತಾತ್ವಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನಲ್ಲ ಹೋರಾಟದ ಬದುಕು ತಾತ್ವಿಕ ಜೀವನದ ಬಿಂಬವಷ್ಟೆ. ಅವನ ತಾತ್ವಿಕ ನೆಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸದೆ, ಅವನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಲಾರದು. ತಾತ್ವಿಕ ಬಲ, ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ನಿಲುವು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಾಧಿಸಲಾಗದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಭಗತ್‌ಸಿಂಗ್‌ನೇ ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆ. ಇಂದು ಅತನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಪೂರ್ಣ ಪರಿಚಯ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ನಮ್ಮಗಳ ದುರದೃಷ್ಟವೇ ಸರಿ.

ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್‌ನ ‘ನಾನೇಕೆ ನಾಸ್ತಿಕ್’ ಎಂಬ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ ವಿಚಾರಗಳು, ಧೋರಣೆಗಳು, ತತ್ವಗಳು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ನಾವೂ ಅವನೊಡನೆ ತಲೆದೂಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವ ಕಷ್ಟವಿದೆ, ಗಂಡು ಹೃದಯ ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದೀತು? ಎಷ್ಟೇ ಉನ್ನತ ಆದರ್ಶಗಳು, ಮೌಲ್ಯಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅವು ಆಚರಣೆಗೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಬೆಳೆಸುವ ಹೃದಯವೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಎಂತಹ ತ್ಯಾಗಕ್ಕಾದರೂ ಸಿದ್ಧವಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಸಮಾಜದ ರೂಢಿಗಳ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ತನ್ನದೇ ಆದ ಹೊಸ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾದ ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. ಬಲವಂತವಾಗಿ ಆಚರಣೆಗೆ ತರಲೆತ್ತಿಸಿದರೆ ಸಾಕ್ರಟೀಸ್‌ನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಭಗತ್‌ಸಿಂಗ್‌ನವರೆಗೆ ಇತಿಹಾಸ ನಡೆದು ಬಂದಿರುವ ಕರಾಳ ದಿನಗಳು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮರುಕಳಿಸುತ್ತವೆ. ಮೌಢ್ಯಗಳು, ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ನಂಬಿಕೆಗಳು, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ನಮ್ಮ ಆದರ್ಶಗಳ

ಮೇಲೆ ಕರಿನರಳ ಛಾಯೆ ಬೀಸಲು ಬಹಳ ಕಾಲ ಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್‌ನ 'ನಾನೇಕೆ ನಾಸಿಕ್' ಕೃತಿ ಅವನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಪೂರ್ಣ ಪರಿಚಯಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

'ನಂಬಿಕೆ'ಯು ಕಷ್ಟ ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗಳನ್ನು ಹಗುರಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ; ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅವುಗಳನ್ನು ಅದು ಆಪ್ತಾಯಮಾನವಾಗಿಯೂ ಮಾಡಬಹುದು. ದೇವರಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನು ಆತ್ಮಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಂತ್ವನ ಮತ್ತು ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು. ದೇವರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಾನವ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನು ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಭೀಕರ ಪ್ರವಾಹ ಮತ್ತು ಬಿರುಗಾಳಿಗಳ ನಡುವೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ತಾನು ನಿಂತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಹುಡುಗಾಟವಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರವೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಕರಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು, ನಿರಾಕರಿಸಲು ಮನುಷ್ಯ ಹೆದರುತ್ತಾನೆ. ಹಾಗೆ ಎದುರಿಸಿದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಹೊರತಾದ ಬೇರೆ ಏನಾದರೂ ಶಕ್ತಿಯಿರಲೇಬೇಕೆಂದು ನಾವು ತೀರ್ಮಾನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೇ ಆಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧದ ಅಂತಿಮ ತೀರ್ಪು ಈಗಾಗಲೇ ಸುವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವಾರದೊಳಗೆ ಅದು ಪ್ರಕಟವಾಗಲಿದೆ. ಶ್ರೇಷ್ಠ ಧೈಯಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನೆಂಬ ಸಾರ್ಥಕ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೆ ಎಂತಹ ಸಾಂತ್ವನ ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ? ಒಬ್ಬ ದೈವಭಕ್ತನಾದ ಹಿಂದೂವೇನೋ ಮರುಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವ ಕನಸು ಕಾಣಬಹುದು. ಇಸ್ಲಾಂ ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮದವರು ಎಲ್ಲಾ ಸುಖ ಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ಸಮೀಪವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸುಂದರ ಸ್ವರ್ಗದ ಕನಸು ಕಾಣಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿಯ ನೋವು ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ದೊರೆಯಬಹುದಾದ ಪುರಸ್ಕಾರವನ್ನವರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾನಾದರೋ ಏನನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಬಹುದು? ಹಗ್ಗವು ನನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಸುತ್ತ ಬಿದ್ದು ನನ್ನ ಕಾಲ ಕೆಳಗಿನ ಹೆಲಿಗೆಯನ್ನು ಎಳೆದು ಹಾಕಿದಾಗ, ಆ ಕ್ಷಣವೇ ನನ್ನ ಕಡೆಯ ಕ್ಷಾಮವೆಂಬುದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ನಾನು ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತಿ ಅಭ್ಯಾತ್ಮದ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ನನ್ನ 'ಆತ್ಮ' ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕೊನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಂದೆ ಏನೂ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಅದ್ಭುತವಾದ ಕೊನೆ ಇದಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಹೋರಾಟದ ನನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಜೀವನವೇ ಒಂದು ಪುರಸ್ಕಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಧಾನವೇ ನನ್ನಲ್ಲಿದ್ದರೆ! ಇದಕ್ಕಿಂತ ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧನೆಯ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶವೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಇಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲಿದಾಚೆಯಾಗಲಿ ಯಾವ ಪುರಸ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಧೈಯಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ನಿಷ್ಪಾಮ ಮನೋಬಾವದಿಂದ ನನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಮುಡಿಪಾಗಿರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಬೇರೆ, ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಕುಲದ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ದುಃಖಪೀಡಿತ ಜನತೆಯ ವಿಮೋಚನೆಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ಧಾರೆಯೆರೆಯುವ ಮನೋಭಾವವುಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮತ್ತು ಪುರುಷರು ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದಾದರೊಂದು ದಿನ ನಮಗೆ ದೊರೆತಲ್ಲಿ ಆ ದಿನದಂದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಯುಗ ಆರಂಭವಾಗಲಿದೆ. ಆದರೆ ವರ್ಧಕರನ್ನು, ಶೋಷಕರನ್ನು ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಪೀಡಕ ದೊರೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಸ್ಪೂರ್ತಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು? ರಾಜರಾಗುವ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದಲ್ಲ, ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಾಗಲೇ, ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಾಗಲೇ ಅಥವಾ ಮರಣಾನಂತರ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಾಗಲಿ ಪ್ರತಿಫಲ ಪಡೆಯುವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದಲ್ಲ! ಬದುಕು ಮಾನವ ಕುಲದ ಕತ್ತಿನಿಂದ ದಾಸ್ಯದ ನೂಗವನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆದು, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಅಮೋಘವಾದ ಪಥವನ್ನು ಅವರು

ತುಳಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಅಪಾಯಕಾರಿಯೆನಿಸಿದರೂ, ಆ ಧಿರೋದಾತ್ತರ ಒಂದಾದ ಉದ್ವೇಗದ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಇರುವುದು ಇದೊಂದೇ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾದ ಪಥ. ಈ ಉದಾತ್ತ ಧೈಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇಂಟಿಗ್ರೇಷನ್‌ನು ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನು 'ಆದಂಕಾರ'ವೆಂದು ಅಪಾರ್ಥ ಮಾಡಬಹುದು? ಅಂತಹ ತುಚ್ಛವಾದ ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಬಳಸುವ ಭಂಡ ವೈಯಕ್ತಿಕವನ್ನಾದರೂ ಯಾರು? ಅವನನ್ನು ನಾನು ಮೂರ್ಖ ಅಥವಾ ಧೂರ್ತನೆನ್ನುತ್ತೇನೆ. ಆದರೂ ಇಂತಹ ಉದಾತ್ತ ಒಡುಕಿನ ಆಳ ಆಗಲಿಗನ್ನು, ಭಾವನೆ ಮತ್ತು ರಸಾಧಿಸತೆಯನ್ನು, ಸಂವೇದನೆಗಳ ನಾಡಿಮಿಡಿತವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಮೂರ್ಖನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನೇ ಉಸಿರಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ 'ಆದಂಕಾರ'ಯ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಬೇಡದು, ಶೋಚನೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ....."

ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್ ಒಬ್ಬ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಶೂರಿ, ಅಪಂಕಾರಿ ಎಂದು ಉದ್ವರಿಸುವ ಧ್ವನಿಗಳಿಗೆ ಅತನ ಈ ಉತ್ತರ ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಮುಂದೆ, ತಾನು ನಾಸ್ತಿಕನಾಗಲು, ಅಹಂಕಾರ ಕಾರಣವೋ? ಅಥವಾ ತಾನು ಚಿಂತಿಸುವ ವಿಧಾನವೇ ಕಾರಣವೋ? ಎಂದು ಬಹಳ ತಾರ್ಕಿಕವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ. ಆತ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ "ಏವೇಚನಾರಕ್ತಿಯಿರುವ ಯಾವನೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ನನ್ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಪರಿಸರದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ತರ್ಕಬಗ್ಗವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾನೆ. ನೆರವಾದ ಪ್ರಮಾಣಗಳು ಇಲ್ಲದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವು ಬಹುಮುಖ್ಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ..... ಮಾನವನ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದು ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ. ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ತಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿರಾಮ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ವೇಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಜಗತ್ತಿನ ರಹಸ್ಯ, ಅದರ ಭೂತ, ವರ್ತಮಾನ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯತ್ತು, ಹಾಗೂ ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ಕುರಿತ ಏನು, ದುಃಖ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಬಗೆದರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಾಕ್ಷ್ಯಗಳು ದೊರೆಯುವುದು ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮಗಿಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಲು ಹೊರಟರು. ಅದರ ಫಲವಾಗಿ, ವಿವಿಧ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಅಂತರವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ".

ಈ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲ ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್‌ನ ಚಿಂತನೆಯ ಮೂಸೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದವುಗಳು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದವು ಎಷ್ಟು ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿದೆ! ಇಡೀ ತತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಹುಟ್ಟು, ಬೆಳೆವಣಿಗೆಯನ್ನೇ ಆತ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ರೀತಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ಅಚ್ಚರಿಯೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವವರನ್ನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಅವನ ವಿಚಾರಗಳು, ಅವನ ಧೈರ್ಯ ಎಂತಹವರನ್ನು ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀಳಿಸುತ್ತದೆ, ನಿಜವನ್ನರಿಯಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆತ ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ "ಸದಾ ವಿಷಮಯ ಅಶಾಂತಿಯ ತಾಣವಾಗಿರುವ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಂದು ನರಕವಾಗಿರುವ ಜಗತ್ತನ್ನು ಆತ ಏಕೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಎಂದು ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನವನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡದ ಇರಬಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಆ ಸರ್ವ ಶಕ್ತ ಅವನನ್ನೇಕೆ ಉಂಟು ಮಾಡಿದ? ಇಲ್ಲಿ ದುಃಖಕ್ಕೊಳಗಾದ ನಿರಪರಾಧಿಗಳಿಗೆ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪುರಸ್ಕಾರ ನೀಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದುಷ್ಕರ್ಮಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಎನ್ನುವಿರಾ?..... ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲಿ ಆ ಭಗವಂತ. ಇಲ್ಲಿನ ಸೆರೆಮನೆಗಳ ಕತ್ತಲೆ ಕೂಪಗಳು, ಕೊಳಗೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಗುಡಿಪಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಲಿಯಗಟ್ಟಲೆ ಮಾನವ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ನುಂಗಿ ಹಾಕುತ್ತಿರುವ ದಸಿವಿನ ಉಗ್ರಾಣಗಳು, ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ರಕ್ತಪಿಶಾಚಿಗಳು ತಮ್ಮ ನೆತ್ತರನ್ನು ಹೀರುತ್ತಿರುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ನಿರಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ

ವೀಕ್ಷಿಸುವ ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳು, ಒಂದಿಷ್ಟಾದರೂ ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತ ವಿವೇಕವುಳ್ಳ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನಾದರೂ ಗಾಬರಿಗೊಲಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವೃಥಾ ಫೋಲು ಮಾಡುವ ಕ್ರಮಗಳು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಕೊರತೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಉತ್ಪಾದಕರಿಗೆ ವಿತರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅದನ್ನು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆಸೆಯುವುದೇ ಲೇಸೆಂದು ಬಗೆಯುವ ಕುಸಂಸ್ಕೃತಿ - ಇವುಗಳಿಂದ ತೊಡಗಿ ಮನುಷ್ಯರ ಮೂಳೆಗಳ ಆಸ್ತಿವಾರದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಲಾದ ರಾಜಮಹಾರಾಜರ ಆರಮಣಗಳವರೆಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿ ಆಮೇಲೆ ಆತ ಹೇಳಲಿ: ಎಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ! ಎಂದು!. ಹೀಗಲ್ಲ ಏಕೆ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ? ಇದೇ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ”.

ಆತನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿದ್ದ ಮಾನವೀಯತೆಯ ಹಂದರ, ಅಂದಿನ ಅನ್ಯಾಯ, ಅಕ್ರಮಗಳ ಕಾಳಜಿ ಇಂದರಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಚರ್ಚಿಸುವಾಗ ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಭಗತ್ ಹೆಚ್ಚು ನಾಸ್ತಿಕನಲ್ಲೆಂಬುದು. ಆತ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬಂದವನು. ಬಾಲಕನಾಗಿದ್ದಾಗ ಆತ ದೇವರ ಆರಾಧಕನಾಗಿದ್ದು, ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಗಾಯತ್ರಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಠಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ತನ್ನ ಈ ಗುಣ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಆತ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ “ಅಸಹಕಾರ ಆಂದೋಳನದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದುಕೊಂಡೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮೇಲೆಯೇ ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೊಳಗೊಂಡು ಇನ್ನಿತರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ತುಸು ಉದಾರವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಲು ತೊಡಗಿದೆ. ಆದರೂ ಇನ್ನೂ ನಾನೊಬ್ಬ ಪಕ್ಷ ಅಸ್ತಿಕನಾಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಾನು ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ನನ್ನ ತಲೆಗೂದನ್ನು ಒಪ್ಪ ಓರಣವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಆದರೂ ನನಗೆ ಸಿಖ್ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಧರ್ಮಗಳ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಹಾಗೂ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ತಲೆದೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ದೇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ದೃಢವಾದ ನಿಷ್ಠೆ ಇತ್ತು” ಆತನಲ್ಲಿ ದೇವರ ಬಗ್ಗೆಯಿದ್ದ ಅದಮ್ಯ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತವೆ.

ಭಗತ್‌ಸಿಂಗ್‌ನ ಪ್ರಕಾರ “ಬಡತನ ಒಂದು ಮಹಾಪರಾಧ. ಅದೊಂದು ಗಂಭೀರ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ಶಿಕ್ಷಾ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಅಪರಾಧ ತಪ್ಪು, ನ್ಯಾಯವಾದಿ ಅಥವಾ ಶಾಸಕನ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ನೀವು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುತ್ತೀರಿ? ಈ ವಿಷಯ ನಿಮ್ಮ ದೇವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಅಥವಾ ಮನುಕುಲವು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಅನೂಹ್ಯವಾದ ನೋವು ಸಂಕಟಗಳ ಅನುಭವದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ದೇವರು ಇನ್ನೂ ಪಾಠ ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ?”

ಹೀಗೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಭಗತ್‌ಸಿಂಗ್ ಇಡೀ ಮನುಕುಲದ ಧಾರ್ಮಿಕ ನಂಬಿಕೆಗಳು, ಅಂಥ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಚಿಂತನೆಯ ಒರಗಲ್ಲಿಗೆ ಹಚ್ಚುತ್ತಾನೆ.

ಮುಂದುವರೆದು ಆತ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ “ಬಡತನ ಮತ್ತು ನಿರಕ್ಷರತೆಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾದ ಒಂದು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಚಮ್ಮಾರನ ಅಥವಾ ಕಸ ಗುಡಿಸುವವನ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮನುಷ್ಯನ ಗತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಏನು ಹೇಳುವಿರಿ? ಅವನು ಬಡವನಾದ್ದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪಡೆಯಲಾರ. ಅವನ ಜಾತಿಗಿಂತ ಮೇಲಿನವೆಂದು ಹೇಳಲಾದ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವ ಕಾರಾದಿಂದಾಗಿ

ಅವನಿಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂದು ಭಾವಿಸಿರುವ ಅವನ ಸಹ ಮಾನವರು ಅವನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ ಹಾಗೂ ದೂರವಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅವನ ಅಜ್ಞಾನ, ಅವನ ಬಡತನ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಉಳಿದವರು ಅವನೊಂದಿಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿ ಇವು ಸಮಾಜದತ್ತ ಅವನ ಹೃದಯವನ್ನು ಕಲ್ಲು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಅಪರಾಧವೊಂದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದುಕೊಳ್ಳಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಾಧ್ಯರು ಯಾರು? ದೇವರೇ? ಅವನೇ? ಅಥವಾ ಸಮಾಜದ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಜನರೇ? ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಒಣ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಆಹಂಕಾರದಿಂದ ಮೆರೆವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೇ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ನೂಕಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಜನರು ನಿಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಗ್ರಂಥವಾದ ವೇದದ ಒಂದೆರಡು ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ತಪ್ಪಿಗೆ ಕಾದ ಸೀಸವನ್ನು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಯ್ಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ • ದಂಡ ತೆರೆಬೇಕಾಗಿದ್ದುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಏನು?..... ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಜನರೇ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವವರು. ತಾವು ಸೆಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಅಧಿಕಾರ, ಸಂಪತ್ತು, ವೈಭವ ಹಾಗೂ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಅವರು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೌದು, ಬಹುಶಃ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾದಂಬರಿಕಾರ ಅರ್ನೆಸ್ಟ್ ಹೆಮಿಂಗ್ವೇ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಅಮರತ್ವದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಮೂಡಿಸಿದರೆ ಸಾಕು, ನಂತರ ಅವನ ಎಲ್ಲಾ ಆಸೆ, ಸಂಪತ್ತು, ಗೌರವವನ್ನು ದೋಚಬಹುದು. ಅವನು ಅದಕ್ಕೂ ಸಹ ತುಂಬು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕರ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರ ಸಂಪನ್ನರ ಒಕ್ಕೂಟವು ಸೆರೆಮನೆ, ನೇಣುಗಂಬ, ಚಾಟಿ ಖುಟಿಗಳು ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ.”

ಫಗತ್‌ಸಿಂಗ್‌ನ ಈ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಕಮ್ಯುನಿಸಂ ತೀಕ್ಷ್ಣತೆ ಬಲವಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದರೂ ಹಲವು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದಿರುವ ಶೋಷಣೆ, ಅನ್ಯಾಯಗಳ ಭಾವನೆಯು ಮಡುಗಟ್ಟಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. “ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಪಾಪ ಅಥವಾ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ನಿಮ್ಮ ಸರ್ವ ಶಕ್ತ ದೇವರು ಅವನನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡದಂತೆ ತಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಮೂಲಕ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತದ ಅಕ್ರೋಶ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿ ನಲುಗಿಹೋಗಿರುವ ಇಡೀ ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವ, ವಿಶಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಫಗತ್‌ಸಿಂಗ್‌ನ ಅಧ್ಯಯನ ಶೀಲ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ. ವಿಶ್ವದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಗಳಾದ ಲೆನಿನ್, ಕಾರ್ಲ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್, ಟಾಟ್‌ಸ್ಟ್ರಿ, ಬಾಕುನಿನ್ ಮೊದಲಾದವರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರಿತಿದ್ದ. ಕಮ್ಯುನಿಸಂ ತತ್ವಗಳಿಂದ ಆತ ಬಹಳ ಪ್ರಭಾವಗೊಂಡಿದ್ದ, ಅವನ ಬದುಕು ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ನೇರವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ. ಆತ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದ. ಆತನಿಗೆ ಕ್ರಾಂತಿಯೆಂದರೆ “ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಸಮಾಜದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು, ಅಂದರೆ ಆಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಿ ನವೀನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಉತ್ತಮ ಮಾದರಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜದ ಪುನರ್ ನಿರ್ಮಾಣ ಎಂದರ್ಥ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯ. ಇಲ್ಲವಾದರೆ ಅದು ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ” ಆತನಿಗೆ ತಾನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯಿತ್ತು. ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನ, ಚಿಂತನೆ, ಚರ್ಚೆ ನಂತರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಆತನ ಪ್ರತಿ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ತುಂಡರಿಸಿದಷ್ಟು ವಿಚಿತವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಿದ್ದವು.

ನಾವು ಮಾಡುವ ಯಾವುದೇ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲೂ ಅಚಲವಾದ ನಂಬಿಕೆ, ಸ್ಪಷ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿರಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಭಗತ್‌ಸಿಂಗ್‌ನ ಜೀವನದ ಒಂದು ಘಟನೆ ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಆತ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಕಡೆಯ ದಿನಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ತೀರ್ಪು ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದ ಜೈಲಿನ ವಾರ್ಡನ್ ಚಿತ್ತಾರ್‌ಸಿಂಗ್ ಬಂದು ಭಗತ್‌ನನ್ನು ಪಿತೃವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ : “ಮಗೂ, ನಿನ್ನ ಜೀವನದ ಕೊನೆ ಗಳಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಾನೂ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯಂತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನದೊಂದು ಮನವಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಡುವೆಯಾ?” ಅದಕ್ಕೆ ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್ “ನಾನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ” ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಚಿತ್ತಾರ್ ಸಿಂಗ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ “ನಿನ್ನ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ನೀನೆಂದೂ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕೊನೆಯ ಘಳಿಗೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ದೇವರನ್ನು ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ‘ವಾಡೇ ಗುರು’ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬೇಕು. ಆತನ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಯಾಚಿಸಬೇಕು”.

ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಕ್ಕು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ “ನಿಮ್ಮ ವಿನಂತಿಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಲು ನನಗೇನೂ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ನೋಡಿ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಬದು ಮುಂಚೆಯೇ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲವೇ? ಈಗ ಕಡೆಯ ಘಳಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ನಾನು ಪರಮಾತ್ಮನ ನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನೇನೆಂದಾನು? ‘ಹಾ! ನೀನೂ ಕಡೆಗೆ ಪುಕ್ಕಲನಾದೆಯಾ’ ಎಂದಾನು. ಇಡೀ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇವನು ನನ್ನನ್ನು ನೆನೆಯಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸಾಯುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸಲಾರದೆ ನನ್ನ ಮೊರೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂದಾನಲ್ಲವೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಮಾರ್ಗ ಇದೇ. ನಾನು ಜೀವನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಳೆದನೋ ಹಾಗೆ ಸಾವನ್ನೂ ಅಪ್ಪುವುದು. ನನ್ನನ್ನು ಕೆಲವರು ನಾಸ್ತಿಕನೆಂದು ಮೂದಲಿಸಬಹುದು. ನಿಜ, ಆದರೆ ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್ ಸಾಯುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ನಡುಗಲಾರಂಭಿಸಿದ ಎಂದು ಯಾರೂ ದೂಷಿಸಲಾರರಲ್ಲವೆ?” ಎಂದ.

ಅಬ್ಬ! ಎಂತಹ ಧೈರ್ಯದ ಮಾತುಗಳು. ಎಷ್ಟು ಅಧಮ್ಯ ನಿಲುವು. ಭಗತ್‌ಸಿಂಗ್ ಬರಿಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ ಉದಾತ್ತ ನಿಲುವನ್ನು ಹೊಂದು ಅಮರನಾದವನು. ಅವನಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಚಾರ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ, ಧೈರ್ಯದ ಒಂದು ತುಣುಕು ಅವನ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಓದಿದ ಮೇಲಾದರೂ ನಾವು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅಸಾಧ್ಯವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸಬಹುದು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಜೀವನ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲದ್ದೆಂದು ಗುರುತಿಸುವಲ್ಲೇ ಆತನ ಉದಾತ್ತ ಗುಣಗಳು ಅಡಗಿವೆ. ಆತನಿಗೆ ಚಿರಾಯಣಿಯಾಗಿರಲು, ನಮನ ಸಲ್ಲಿಸಲು, ಇದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಸ್ವಾರ್ಥದ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಭಗತ್‌ನ ಹೃದಯ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆ ಅನುಕರಣೀಯವಾದುದು.

೧. ವಿಮರ್ಶೆ ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರ ಚಿಂತನೆ ಇವೆರಡೂ ಒಬ್ಬ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಅತ್ಯಗತ್ಯ ಗುಣಗಳು

೨. ಕುರುಡಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ 'ನಾನೇಕೆ ನಾಸ್ತಿಕ' ಕೃತಿಯನ್ನು ಓದಬೇಡಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತ್ಯಾಶೀತವೆಂದು ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಡಿ. ಇದನ್ನು ಓದಿರಿ, ವಿಮರ್ಶಿಸಿರಿ ಹಾಗೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸಿರಿ. ಅನಂತರ ಅದರ ನೆರವಿನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.
೩. ತರ್ಕವು ಜೀವನದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಸೂತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕೇವಲ ಶ್ರದ್ಧೆ ಅಥವಾ ಅಂಧಶ್ರದ್ಧೆ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದದ್ದು, ಅದು ಚಿಂತನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಂದಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ, ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಪ್ರತಿಗಾಮಿಯನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ.
೪. ಸುಧಾರಣಾತ್ಮಕ ಸಿದ್ಧಾಂತವೊಂದೇ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಮತ್ತು ಮಾನವ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಗಿದೆ.
೫. ಎಲ್ಲ ನಂಬಿಕೆ, ಧರ್ಮ, ಪಾತಿ, ಮತ ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪೀಡಕ ಮತ್ತು ಶೋಷಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಜನರ ಮತ್ತು ವರ್ಗಗಳ ಬೆಂಬಲಿಗರಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡವು.
೬. ನಾಸ್ತಿಕವಾದಿಗಳು ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಹಳ ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ಎದುರಿಸಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಓದಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.
೭. ಮನುಕುಲದ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ದುಃಖಪೀಡಿತ ಜನತೆಯ ವಿಮೋಚನೆಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ಧಾರೆ ಎರೆಯುವ ಮನೋಭಾವವುಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮತ್ತು ಪುರುಷರು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ದಿನದಂದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಯುಗ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.
೮. ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶದ ಪೂರೈಕೆಗೆ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಏಕೈಕ ಆಯುಧವನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಬೇಕು.
೯. ಸೆರೆಮನೆಗಳು ಸುಧಾರಣಾ ಸ್ಥಳಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೊರತು ನರಕಗಳೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು.
೧೦. ಸಮಾಜವಾದಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರಲಿರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಂದರೆ, ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳನ್ನು ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳಿಗಿಂತ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟದವರೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
೧೧. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ತನ್ನ ಧರ್ಮಗಳ ನಂಬಿಕೆಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ದೇಶದ ಹಿತ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸುವುದಾಗಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಬೇಕು.
೧೨. ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಬಿಂಡಿಸುವ ಕೆಲವರು ಬಾಂಬ್, ಪಿಸ್ತೂಲು, ಕತ್ತಿ, ರಕ್ತಗಳೇ ಕ್ರಾಂತಿ ಎಂದು ತಪ್ಪಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.
೧೩. ಕ್ರಾಂತಿಯೆಂದರೆ ಆಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಮನುಷ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಂದಲೇ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಅಂತಃಕೂಲಿಸಿ ಕ್ರಮಬದ್ಧ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜದ ಪುನರ್ ನಿರ್ಮಾಣ ಎಂದರ್ಥ.

ಅನುಬಂಧ

".....ನ ಶೂದ್ರಸ್ತು ಅಧಿಕಾರಿ! ಯದ್ವ ಸ್ವತಃ ಶ್ರಮಣೋಪಯೋಗಾರ್ ಪ್ರತಿಷೇಧೋ ಭವತಿ! ವೇದ ಶ್ರಮಣ ಪ್ರತಿಷೇಧಾ ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಪ್ರತಿಷೇಧಾ ತದರ್ಥ ಜ್ಞಾನಾನುಷ್ಠಾನಯೋಶ್ಚ ಪ್ರತಿಷೇಧಾ ಶೂದ್ರಸ್ತು ಸ್ವಯಂತಃ! ಶ್ರಮಣ ಪ್ರತಿಷೇಧಾ ಸ್ವಾಮತ್ ಆಘಾಸ್ಯ ವೇದ ಮುಪಗೃಣ್ವತ್ಪ್ರವೃಜ್ಯತುಽಭ್ಯಾಂ ಶೂತ್ರ ಪ್ರತಿಭೂರಣಂ(ಗೌ.ಧ.ವಿ.೩.೪) ಇತಿ! ಪದ್ಯಹಮಾ ಎತತ್ ಸ್ಥಾನಂ ಯತ್ ಶೂದ್ರಾಃ ತಸ್ಯಾತ್ ಶೂದ್ರ ಸಮೀಪೇ ನಾಪ್ಲೇತದಂ(ಅಪಸ್ತಂಭ ದಮುರ್ಗನಾತ್ರ ೧.೩.೯.೯) ಇತಿ ಚ! ಆತ ವಿದ್ವಾಂಸನ ಪ್ರತಿಷೇಧಾ! ಯಸ್ಯ ಹಿ ಸಮೀಪೇಽಪಿ ನಾಪ್ಲೇತದ್ವಂ ಭವತಿಸ ಕ್ಷಮುರ್ಯುತಮ್ ಅಧಿಯಂತ ಭವತಿ ಚ! ವೇದೋಲ್ಲಾರಣೇ ವಹ್ಯಾಚ್ಛೇದೋ ಧಾರಣೇ ಶರೀರ ಪೇಧಾಃ (ಗೌ.ಧ.೨.೩.೪) ಇತ! ಆತ ಏನ ಚ ಅರ್ಥಾತ್ ಆರ್ಥಜ್ಞಾನಾನುಷ್ಠಾನೋಪ ಪ್ರತಿಷೇಧೋ ಭವತಿ! ನ ಶೂದ್ರಾಯಾ ಮತರಿ ದದ್ಯಾತ್ (ಮನು ೪ ೮೦) ದ್ವಿಜಾತೀಯ ನಾಮಧ್ಯಯನಮಿಜ್ಞಾಪಾನಂ (ಗೌ.ಧ. ೨.೧.೧) ಇತಿ ಚ!

("ಶೂದ್ರನಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ವೇದ ಶ್ರಮಣ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯನ ಆತ ಮಾಡಕೂಡದಂದು ಸ್ವತಿ ಕಟ್ಟಿಪ್ರಣೇ ಮಾಡಿದೆ. ಶೂದ್ರನು ವೇದವನ್ನು ಕೇಳಕೂಡದೆಂದೂ ವೇದವನ್ನು ಓದಕೂಡದಂದೂ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಕೂಡದೆಂದೂ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡಕೂಡದೆಂದೂ ಸ್ವತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯಾದರೂ ಆತ ವೇದವನ್ನು ಕೇಳದರೆ ಕರಗುವ ಸೀಸ ಮತ್ತು ಅರಗಗಳಿಂದ ಅವನ ಕಿಮಿಯನ್ನು ತುಂಬಿ ಬಿಡಬೇಕು (ಗೌ.ಧ.೨.೩.೪) ಶೂದ್ರನೆಂದರೆ ಸಂಬಂಧವು ಸ್ಥಾನ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬಾರದು. (ಅಪಸ್ತಂಭ ದಮುರ್ಗನಾತ್ರ ೧.೩.೯.೯) ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೂ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದೆ ಎನ್ನಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾರ ಹತ್ತಿರ ಆತ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬಾರದಾಗಿರುವುದೋ ಆತ ಶ್ರಮಣ ಮಾಡದಿರುವುದನ್ನು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬಹುದು? ವೇದೋಲ್ಲಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಬೇಕು. ಕಂಠಜಾತ ಮಾಡಿ ಹೃದಯ ಸೇರಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಆ ದೇಹವನ್ನೇ ಕತ್ತರಿಸಿ ಬಿಡಬೇಕು(ಗೌ.ಧ. ೨.೩.೪) ಎಂದೂ ಸ್ವತಿ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅರ್ಥಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅನುಷ್ಠಾನ ಇವೆರಡನ್ನೂ ಅರ್ಥವಶದಿಂದ ಪ್ರತಿಷೇಧ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಶೂದ್ರನಿಗೆ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಮನು(೪.೮೦) ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ದ್ವಿಜರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಧ್ಯಯನ, ಯಾಗ, ದಾನ ಉಂಟು ಎಂದು (ಗೌ.ಧ.೨.೧.೧) ಸ್ವತಿ ನುಡಿಯುತ್ತದೆ)

ಶ್ರೀ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಛಾಂತ್ಯ ಸಂಪುಟ ೧ ಅನು: ಶ್ರೀ ಸೃಷ್ಟಿದಾಸರದ ಸರಸ್ವತೀ ಸ್ವಾಮೀಶವರು(ಅರ್ಥಾತ್ ಪ್ರಕಾಶ ಕಾರ್ಯಾಲಯ, ಹೊಳೆನರಸೀಪುರ, ೧೯೫೦, ಅರ್ಧಾಯ ೧, ಪಾದ ೩, ಅಧಿಕರಣ ೯, ಸೂತ್ರ ೩೮, ಪುಟ ೫೧೫-೫೧೬.

ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಕ್ಕೆ ಡಾ|| ಕೆ.ಎಸ್. ಭಗವಾನ್ ಅವರ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಭಾವಿನತ ಮಹಿಮ ಪ್ರಕಾಶನ, ಕುವಂಪು ನಗರ, ಮೈಸೂರು ಕೃತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.

ಗೊಡ ಬುಣ

೧. ಭಗತೇ ಸಿಂಗ್	ಡಾ ಜಿ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ
೨. ಸರ್ಧಾರ್ ಭಗತೇ ಸಿಂಗ್	ಸೋ.ಮು. ಭಾಸ್ಕರಾಚಾರ್
೩. ಸರ್ಧಾರ್ ಭಗತೇ ಸಿಂಗ್	ಮೋಹನ್ ಮುಟ್ಟಿನವಿಲೆ
೪. ನಾನೇಕೆ ನಾಸ್ತಿಕೆ	ಭಗತ್ ಸಿಂಗ್, ಅನು:ಎನ್. ಗಾಯತ್ರಿ
೫. ವಿಶ್ವ ಕೋಶ	ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ

ದೇಶ ತಿಳಿಯೋಣ - ದೇಶ ಬದಲಿಸೋಣ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೋತ್ಸವ - 50 ಆಚರಣಾ ಸಮಿತಿಯ ಉದ್ದೇಶಗಳು.

1. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ, ಯುವ ಜನರು ಹಾಗೂ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಪ್ರೇಮ ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರನಾಯಕರಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಮೂಡಿಸುವುದು.
2. ವಿಜ್ಞಾನ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಮೂಡಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಭಾವ ಬೆಳೆಸುವುದು. ವಿಚಾರ ಸಂಕರಣ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ವಿವಿಧ ಆಯಾಮಗಳ ಪರಿಚಯ ಮೂಡಿಸುವುದು.
3. ಚಟುವಟಿಕೆಯಾಧಾರಿತ ಹಾಗೂ ಸಂತಸಕಲಿಕೆಯ ಭೋದನೆಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡುವುದು.
4. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಿಜ್ಞಾನ ಹಾಗೂ ಕಲಾ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲಗೊಳಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಆಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ತರುವುದು.
5. ಮೇಲಿನ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಕಟನೆಗಳನ್ನು ಹೊರತರುವುದು.
6. ಸಮಾಜದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಜನತೊಡಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು.

ಭಾರತ ಜ್ಞಾನ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಮಿತಿಯ ಉದ್ದೇಶಗಳು

1. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಜನರ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಾರ್ವರಿತಾ ಆಂಧೋಲನಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವುದು.
2. ಯೋಜನೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲೂ ಸಹಕರಿಸುವುದು - ಜನರನ್ನು ಪರಿಸರವನ್ನು ಯೋಜನೆಯ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸುವುದು - ತರಬೇತಿ ನೀಡುವುದು, ಜನರ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಬಲಗೊಳಿಸಿ ಕಾಯ್ದಿರಿಸುವುದು.
3. ಸತತವಾಗಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ, ಸ್ವಯಂ ಸೇವಾ ಸಂಘಗಳ, ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಂಘಗಳ, ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳ ಸಂಪರ್ಕವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಾರ್ವರಿತಾ ಆಂಧೋಲನಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡುವುದು.
4. ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಜ್ಞಾನ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಮಿತಿಯ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ಸಾರ್ವರಿತಾ ಆಂಧೋಲನವನ್ನು ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸುವುದು, ಇದರಿಂದ ಸಾರ್ವರಿತಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ನಂತರವೂ ಸಾರ್ವರಿತಿಕ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ, ಮಹಿಳೆಯರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ, ಆರೋಗ್ಯ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಜಾಗೃತಿ ಮುಂದುವರಿಸಲು ಸಹಾಯಮಾಡಲಾಗುವುದು. ಸಂಘಟನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಜನರೊಂದಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿರುವುದು, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯಲು ಸಹಾಯವಾಗುವುದು.